

Конвенција бр. 182

Конвенција за забрана и итна акција за укинување на најлошите облици на детски труд, 1999 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата осумдесет и седма седница на 1 јуни 1999 година, и

Сметајќи дека е потребно да усвои нови инструменти за забрана и елиминација на најлошите облици на детски труд, како главен приоритет за национална и меѓународна акција, вклучувајќи меѓународна соработка и помош, како дополнување на Конвенцијата и Препораката што се однесуваат на минималната возраст за стапување во работен однос, 1973 г., кои остануваат основни инструменти во областа на детскиот труд, и

Сметајќи дека ефективното елиминирање на најлошите облици на детски труд бара итна и сеопфатна акција, имајќи ја предвид важноста на бесплатното основно образование и потребата за отстранување на засегнатите деца од такви видови работа и нивно обезбедување со рехабилитација и социјално интегрирање, решавајќи ги истовремено потребите на нивните семејства,

Потсетувајќи на резолуцијата што се однесува на елиминација на детскиот труд усвоена од Меѓународната конференција на трудот на нејзината осумдесет и трета седница во 1996 година, и

Признавајќи дека детскиот труд во голема мера е предизвикан од сиромаштија и дека долгорочното решение лежи во постојан економски раст што води кон општествен напредок, посебно до намалување на сиромаштијата и универзално образование, и

Потсетувајќи на Конвенцијата за правата на детето, усвоена од Генералното собрание на Обединетите нации на 20 ноември 1989 година, и

Потсетувајќи на Декларацијата на Меѓународната организација за труд за основните принципи и права на работа и дополнителните активности во врска со неа, усвоени од Меѓународната конференција на трудот на нејзината осумдесет и шестата седница во 1998 година, и

Потсетувајќи дека некои од најлошите облици на детски труд се опфатени со други меѓународни инструменти, особено со Конвенцијата за принудна работа, 1930 г., и дополнителната Конвенција на Обединетите нации за укинување на ропството, трговијата со робови и институциите и практиките слични на ропство, 1956 г., и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на детскиот труд, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција;

на седумнаесетти јуни, илјада деветстотини деведесет и деветта година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за најлошите облици на детски труд, 1999 г.

Член 1

Секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција мора да преземе итни и ефективни мерки за да обезбеди забрана и елиминирање на детскиот труд.

Член 2

Во смисла на оваа Конвенција, поимот *дете* се однесува на сите лица на возраст под 18 години.

Член 3

Во смисла на оваа Конвенција, изразот *најлоши облици на детски труд* опфаќа:

(а) сите облици на ропство или практики слични на ропство, како што се продажбата и трговијата со деца, должничкото ропство и кметување, и принудниот или задолжителниот труд, вклучувајќи го принудното или задолжителното регрутирање на децата за нивно користење во вооружени судири;

(б) користењето, наоѓањето или нудењето дете за проституција, за производство на порнографија или за порнографски настапи;

(в) употреба, набавување или нудење дете за незаконски активности, особено за производство и препродавање дрога, како што е дефинирано во релевантните меѓународни договори;

(г) работа што според природата или околностите во коишто се извршува може да го загрози здравјето, безбедноста или моралот на децата.

Член 4

1. Видовите работа што се спомнуваат во член 3(г) мора да се утврдат со националните закони или прописи, или од надлежниот орган, по консултација со засегнатите организации на работодавачите и работниците, земајќи ги предвид релевантните меѓународни стандарди, посебно ставовите 3 и 4 од Препораката за најлошите облици на детски труд, 1999 г.

2. Надлежниот орган мора, по консултација со засегнатите организации на работодавачите и работниците, да идентификува каде постојат така утврдените видови работа.

3. Списокот со видови работа утврдени во согласност со став 1 од овој член мора да се преиспитува периодично и да се ревидира според потребите во консултации со засегнатите организации на работодавачите и работниците.

Член 5

Секоја членка мора, по консултација со организациите на работодавачите и работниците, да воспостави или да определи соодветни механизми за следење на примената на одредбите со кои се спроведува оваа Конвенција.

Член 6

1. Секоја членка мора да изработи и да спроведе акциски програми за приоритетно елиминирање на најлошите облици на детски труд.
2. Таквите акциски програми мора да бидат изработени и спроведени во консултација со релевантни владини институции и организациите на работодавачите и работниците, земајќи ги предвид, ако е соодветно, ставовите на другите засегнати групи.

Член 7

1. Секоја членка мора да ги преземе сите неопходни мерки за да обезбеди ефективна примена и спроведување на одредбите со кои се спроведува оваа Конвенција, вклучувајќи утврдување и примена на казни санкции или, ако е соодветно, други санкции.

2. Секоја членка мора да преземе ефективни и временски одредени мерки, имајќи ја предвид важноста на образованието во елиминирањето на детскиот труд, за:

(а) да спречи ангажирање деца во најлошите облици на детски труд;

(б) да обезбеди неопходни и соодветни мерки на директна помош за отстранување на децата од најлошите облици на детски труд и нивна рехабилитација и интеграција во општеството;

(в) да обезбеди пристап до бесплатно основно образование и, каде што е можно и соодветно, стручна обука за сите деца отстранети од најлошите облици на детски труд;

(г) да ги идентификува и да дојде до децата што се во посебен ризик; и

(д) да ја има предвид посебната ситуација на девојчињата.

3. Секоја членка мора да определи надлежен орган што ќе биде одговорен за примена на одредбите со кои се спроведува оваа Конвенција.

Член 8

Членките мора да преземат соодветни мерки за обезбедување меѓусебна помош во однос на примената на одредбите на Конвенцијата преку зголемена меѓународна соработка или помош, или преку двете заедно, вклучувајќи ја поддршката за социјалниот и економскиот развој, програмите за искоренување на сиромаштијата и универзалното образование.

(Завршни одредби)